

4) za zobowiązania banków komunalnych;
5) za zobowiązania instytucji kredytu długoterminowego oraz banków hipotecznych z tytułu emisji listów zastawnych, o ile listy te odpowiadają następującym warunkom:

- a) znajdują pokrycie w pierwszej połowie wartości przynoszących dochód nieruchomości, na których hipotekę została udzielona pożyczka i ustanowiono prawa zastawu dla tych listów;
- b) mają oznaczony okres umorzenia, względnie określony termin płatności;
- c) wydawane są pod nadzorem rządowym i zgodnie z warunkami, zatwierdzonymi dla każdej instytucji, emitującej listy zastawne, z osobna przez Ministra Skarbu;

6) za zobowiązania zapłaty kapitału i odsetek obligacji, wypuszczanych zgodnie z pkt. 15 art. 16 ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 646) na cele budowy i początkowego zaopatrzenia linii kolejowych użytku publicznego;

7) za zobowiązania związków i spółek rolniczych, instytucji kredytu rolniczego, Centralnej Kasy Spółek Rolniczych, centralnych instytucji spółdzielczych i wszelkich spółdzielni, mających dostateczne zabezpieczenie w majątku tych instytucji i w zobowiązaniach ich członków;

8) za zobowiązania osób fizycznych i prawnych, zaciągnięte w kraju lub zagranicą, a zabezpieczone:

- a) hipotecznie w pierwszej połowie szacunku nieruchomości,
- b) towarami, przeznaczonemi na wywóz, do wysokości 50% ceny rynkowej tych towarów;

9) za zobowiązania osób fizycznych i prawnych, wynikające z operacji handlu zagranicznego oraz wogóle z interesów, prowadzonych z zagranicą.

Art. 3. Forma papierów wartościowych, korzystających z poręki państwowej na zasadzie postanowień ustawy niniejszej oraz tekst napisu, stwierdzającego udzielenie gwarancji, podlega zatwierdzeniu Ministra Skarbu.

Art. 4. Upoważnia się Ministra Skarbu do udzielania, w granicach, określonych art. 2 niniejszej ustawy, poręki państwowej także w walutach obcych według parytetu złota oraz do ustalania przedmiotu poręki, zakresu odpowiedzialności Skarbu Państwa oraz ewentualnych warunków dodatkowych.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 1 lipca 1925 r. o udzielaniu poręki państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 481) i rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia

1 lipca 1925 r. o udzielaniu poręki państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 358).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: w z. *Wł. Zawadzki*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

342.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 10 marca 1932 r.

o zapobieganiu rozpowszechniania się szczurów piżmowych na wolności.

Art. 1. Zabrania się:

- a) ochraniań szczurów piżmowych (*Fiber Zibethicus L*) na wolności,
- b) przechowywania ich w stanie żywym,
- c) wypuszczania tych zwierząt na wolność.

Zakaz, zawarty w punkcie b), nie dotyczy zakładów, przechowujących szczury piżmowe w celach naukowych lub oświatowych, jeżeli przechowywanie tych zwierząt odbywa się w warunkach, wyłączających możliwość wydostania się ich na wolność.

Minister Rolnictwa może wydawać przepisy o tępieniu szczurów piżmowych na wolności i nakładać w tych przepisach na właścicieli i użytkowników nieruchomości obowiązek współdziałania w tępieniu tych zwierząt w wymienionych nieruchomościach.

Art. 2. Hodowla szczurów piżmowych może być zakładana i prowadzona jedynie przy ścisłym przestrzeganiu ustalonych przez Ministra Rolnictwa środków ostrożności, wyłączających możliwość wydostania się zwierząt na wolność.

Prowadzenie tej hodowli może być rozpoczęte po stwierdzeniu przez właściwego starostę albo przez właściwą instytucję, upoważnioną do tego przez Ministra Rolnictwa, iż hodowla odbywać się będzie w warunkach, odpowiadających przepisowi ustępu poprzedniego.

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów powyższych artykułu niniejszego należy do starosty i do właściwej instytucji upoważnionej.

Art. 3. Osoby, prowadzące hodowlę szczurów piżmowych, założoną przed wejściem w życie ustawy niniejszej, winny w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy zgłosić swe hodowle do właściwego starosty.

Art. 4. Przewozić lub przenosić szczury piżmowe wolno jedynie w warunkach, uniemożliwiających wydostanie się tych zwierząt na wolność.

Art. 5. Winni naruszenia postanowień ustawy niniejszej karani będą aresztem do sześciu tygodni i grzywną do dwóch tysięcy złotych lub jedną z tych kar.

Art. 6. Orzecznictwo w sprawach o naruszenie postanowień ustawy niniejszej należy do starosty.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: w z. *Wł. Zawadzki*

Minister Rolnictwa: *Sew. Ludkiewicz*

343.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 11 marca 1932 r.

o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych.

Art. 1. Opiekę i nadzór nad prywatnymi szkołami, zakładami naukowymi i wychowawczymi sprawuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, który może przekazać swe uprawnienia podległym władzom szkolnym.

Art. 2. (1) Obywatel polski może założyć szkołę (zakład) pod warunkiem:

1) przedłożenia statutu szkoły, ustalającego ustrój wewnętrzny szkoły, język nauczania i program, nazwę oraz stosunek właściciela (ki) do dyrektora (ki) kierownika (czki) i nauczycieli (ek); rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego określi wymagania, jakim odpowiadać winien statut,

2) zapewnienia szkole odpowiedniego lokalu i wyposażenia w urządzenia i pomoce naukowe,

3) wykazania, że środki utrzymania szkoły będą wystarczające,

4) przedłożenia pisemnego stwierdzenia właściwych władz państwowych, że ubiegający się o nie zachowywał się nienagannie pod względem moralności oraz w stosunku do Państwa.

(2) Orzeczenie oznaczonej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego władzy szkolnej stwierdza, czy powyższe warunki zostały spełnione.

(3) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w wyjątkowych przypadkach może ze-

zwolić na założenie szkoły osobie, nie posiadającej obywatelstwa polskiego.

(4) Po uzyskaniu orzeczenia, stwierdzającego spełnienie powyższych warunków, założyciel (ka) może szkołę otworzyć. O ile w ciągu 3 miesięcy od chwili wniesienia podania założyciel (ka) nie otrzyma odpowiedzi, ma prawo szkołę otworzyć.

(5) O terminie otwarcia szkoły winien (na) założyciel (ka) zawiadomić władzę szkolną nie później niż na dwa tygodnie przed rozpoczęciem nauki.

Art. 3. (1) Orzeczenie, stwierdzające wypełnienie warunków, wymaganych do założenia szkoły, traci moc, jeżeli w ciągu roku od jego wydania szkoła nie zostanie otwarta lub jeżeli władza szkolna orzeknie, iż właściciel (ka) przestał (a) czynić zadość jednemu z warunków, określonych w art. 2.

(2) Prawa, wynikające z uzyskania orzeczenia, o którym mowa w art. 2, mogą być odstąpione osobie trzeciej tylko za zgodą władzy, która je wydała.

Art. 4. (1) Szkoła może być zamknięta przez sprawującą nadzór władzę szkolną, jeżeli orzeczeniem tej władzy zostanie stwierdzone, że:

a) szkoła była nieczynna przez 3 miesiące bez usprawiedliwionej przyczyny,

b) poziom naukowy lub wychowawczy szkoły w ciągu 3 lat ostatnich jest niewystarczający,

c) szkoła nie przestrzega obowiązujących przepisów lub postanowień statutu szkoły,

d) nauczanie lub wychowanie młodzieży odbywa się w duchu niełojalnym dla Państwa, względnie szkoła nie przeciwdziała skutecznie szkodliwym pod względem wychowawczym wpływom na młodzież.

(2) Przed wydaniem orzeczenia, zamykającego szkołę, sprawująca nadzór władza szkolna winna dać możność kierownictwu szkoły udzielenia wyjaśnień w terminie, przez władzę szkolną określonym.

Art. 5. (1) O zamierzonym zwinięciu szkoły winien (na) właściciel (ka) uprzedzić władzę szkolną na 3 miesiące naprzód. Zwinięcie szkoły w ciągu roku szkolnego nastąpić może jedynie za zgodą władzy szkolnej.

(2) W razie zwinięcia lub zamknięcia szkoły akta szkolne wraz z pieczęciami złożone być winny do oznaczonej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego władzy szkolnej.

Art. 6. (1) Dyrektorem (ką) (kierownikiem (czką)) lub nauczycielem (ką) szkoły może być tylko nieskazitelny obywatel polski, posiadający przepisane kwalifikacje zawodowe do nauczania.

(2) Dyrektora (kę) (kierownika (czkę)) zatwierdza władza szkolna.

(3) Władza szkolna może zażądać od kandydata (ki) na dyrektora (kę) (kierownika (czkę)) lub nauczyciela (kę) pisemnego stwierdzenia właściwych władz państwowych, że zachowywał (a) się nienagannie pod względem moralności oraz w stosunku do Państwa.